

Sorun, Çözüm ve Önümüzdeki Zorluklar

Burada, şimdi söyleyeceklerime ek olarak [YENİ KOMÜNİZM](#) kitabının dördüncü bölümüne değineceğim.

Temel yönelim ve yaklaşımın olarak, insanlığın kurtarıcılara gereksinim var. “Devrim için alevlenmiş” ve devrimi, ona bilimsel olarak yaklaşacak kadar çok arzulayan, onu çoğaltan ve insanları bu devrime kazanmak üzere sürekli olarak kararlılıkla savaşan insanlara gereksinim var. Kuyrukçuluk yapmayan, aksine, yoldaşça ama zorlayıcı bir mücadele ile “Devrim İçin İktidarla Savaş ve İnsanları Dönüştür” yaklaşımı ile “Üç Hazırlığın” güçlenmesi için *halka önderlik eden* insanlara gereksinim var.

Bu bağlamda, [YENİ KOMÜNİZM](#) kitabının dördüncü bölümünde alt bölümlerinden birinde üzerinde konuşulmuş bir konudan bahsetmek istiyorum. Bu farklı bir piramit diye değindiğim konudur. Bu konuda konuşmak istiyorum, çünkü bu hem önemlidir, hem de orada söylenmiş olan şeyler en azından bazı açılardan yanlış yansıtılmıştır (ya da yanlış anlaşılmiş ve yanlış yansıtılmıştır). En önemli olan şey yalnız siyasi çalışmaya katıldığınız ve çeşitli sınıf güçleriyle mücadeleye giriştiğiniz zaman asla unutmamanız gereken şeyin, neyin üzerinde durduğunuzu ve neyi temsil ettiğinizi unutmamanız gerektiği değildir. Yani sözcüğün tam anlamıyla kuyrukçu anlamıyla değil bu dünyada sömürülenlerin ve ezilenlerin temel çıkarlarını temsil ettiğinizi ve tüm bu zulüm ve sömürünün sona erdirilmesi için komünizm gerektiğini temsil ettiğinizi asla unutmamanız gerektiği değildir. Bu nokta çok önemlidir ve yapmamız gerektiği gibi halkın farklı kesimleri içinde çalışırken bu en temel noktayı asla unutmamalı ve sürekli aklımızda tutmalıyız. Ancak bir başka türden piramidin sivri ucu buna indirgenirse, çarpılacak ve bozulacaktır. Onun gerçek anlamı kaybolacaktır, yani burada söylenenlerin ve onunla ilgili çelişkilerin özü kaybolacaktır. Burada önemli olan nokta yalnız en temelde neyi temsil ettiğini unutmamak ve diğer halk kesimlerinin arasına giderken bunu tutarlı olarak akılda tutmak değildir. Toplumun diğer tabakalarında tartışmalara ve mücadeleye girişmek zorundasınız ve ideoloji ve felsefe alanında ya da başka değimle teori konularında tartışmaya girişmek zorundasınız. Bunların tümünü yapmak zorundasınız ve bunu yapmak zorunda olduğunuz için neyi temsil ettiğinizi asla unutamazsınız ve bu kavgayı, komünizmin yeni sentezi ile daha da ilerletilmiş olan komünizmin bilimsel bakış açışı ve yöntemiyle tutarlı olarak sürdürmek zorundasınız. “Diğer piramidin” sivri ucu budur ve bu ilk bölüm unutulursa, daralır ve sonuç olarak ekonomizme dönüşür, ekonomizmi ve yığınlar arasında zulüm görenlerin kuyrukçuluğunu besler. Bu durum, bir cisimleştirme biçimine dönüşür, kendinizi sadece o yığınların dar, hatta kuyrukçu anlamda temsilcisine dönüştürürsünüz. Yani vurgulamak istediğim nokta budur. Bu nokta gerçekten önemlidir, doğru anlaşılması, bütün boyutlarıyla ve onunla ilgili çelişkilerin tüm

genliği içinde kavranması çok önemli olan bir noktadır. Özellikle halkın tüm kesimleri içine gitmek zorunluluğu ile ideoloji ve teori dünyasında mücadeleye girişmek zorunluluğu arasındaki, yani teori dünyasında iş görmek ve farklı dünya görüşlerini, yani en sonunda farklı toplumsal güçleri ve sınıf çıkarlarını temsil eden insanlarla tartışmak ve mücadele etmek zorunluluğu arasındaki çelişkidir. Ve bu bağlamda ve bu zorunluluk olduğu için, en temelde neyi temsil ettiğinizi ve bunu yaparken tutarlı olarak hangi dünya görüşünü ve yöntemi çalışmanızda kullanmanız gerektiğini asla unutmamalısınız.

Bize gereken -Ardea Skybreak ile yapılan **BİLİM VE DEVRİM** başlıklı röportajda belirtilen ve **YENİ KOMÜNİZM** kitabımda vurguladığım gibi- devrimin stratejik komutanlarıdır. Bize gereken, tutarlı olarak her şeye, gerçekten devrim yapmak üzere çelişkileri aşmak için nasıl çalışılması ve savaşılmaması gerektiği bakış açısıyla yaklaşan insanlardır. Bize gereken, tutarlı olarak yön gösteren ilke olarak dünya ölçeğinde komünizmin başarılmasıyla tüm insanlığı kurtuluşa doğru ilerletme amacını taşıyan insanlardır. Ve bu -diğer şeylerin, diğer önemli şeylerin yanı sıra- sürekli olarak uyanık olmak, toplumda ve dünyadaki belli başlı olaylardan ders çıkartmaya çalışmak demektir. Bu, aynı zamanda devrim stratejisi hedefiyle ve en sonunda dünya ölçeğinde komünizm hedefiyle bağlı olarak teorinin, özellikle yöntemin giderek daha derinden kavranması ve uygulanmaya konması demektir.

Burada biraz da belli başlı toplumsal ve dünya çapındaki olayları tartma sorunu üzerinde duralım. Onlara soyut anlamda değil, devrim amacına bağlı olarak, hatta daha özgül olarak, “*Nasıl Kazanabiliriz*” başlıklı makalemde yoğunlaşmış şeyleri tartma açısından yaklaşalım. Örneğin, devrimin stratejik bir komutanı Musul’da yaşanan gerçekliğin korkunçluğu ile karşılaştığında yalnız emperyalizmin suçlarını ve gerici köktenci cihatçıların suçlarını görmekle kalamaz. Devrimin stratejik bir komutanı sadece bu güçlerin getirdiği yıkıma bakmakla kalamaz, aynı zamanda bunlardan bizim neler öğrenebileceğimizi düşünür. Bu güçlere karşı, özellikle emperyalistlerin devasa mekanizmalarına karşı gerçekten bir devrim yaparken neleri yapmamız ve neleri yapmamamız gerektiğini düşünür. Örneğin bu, “*Nasıl Kazanabiliriz*”in üçüncü bölümün genel mücadelenin çok ileri aşamalarına kadar bir bölgeyi açıkça denetim altına almamak ve yönetmemekten bahsetmesine neden ve nasıl ışık tutar? Musul deneyiminin bununla ne ilgisi var? Bundan ne öğrenebilirsiniz? Buradaki ilke nedir? Bakın, devrimin stratejik bir komutanının düşüneceği şeyler -bunu sadece bir örnek olarak belirtiyorum- böyle şeylerdir. Bu durum, bizim bugün için katıldığımız mücadele biçiminin bu olmasından dolayı değildir. Biz buna katılmıyoruz. Bu konuyu defalarca belirttik. Konuştuğumuz şey - “*Nasıl Kazanabiliriz*”in üçüncü bölümünde çok açıkta belirttiğimiz gibi- kökten farklı, niteliksel olarak farklı bir durumdur. Konuştuğumuz şey, olgunlaşmakta olan bir devrimci durum ve milyonlarca ve milyonlarca devrimci insanın ortaya çıkmasıdır. Ancak stratejik olarak biz bunun üzerine düşünmek zorundayız. Toplumun yönetici sınıfları

düzeylerinde süregiden bu mücadele, bizim çok daha kısa vadeli olan hedeflerimizle nasıl ilgilidir? Daha da önemlisi, bu mücadele bizim stratejik hedeflerimizle nasıl ilgilidir?

Epeyce zaman önce oldukça dogmatik olan ve bir süre takıldıktan sonra ortadan kaybolması şaşırtıcı olmayan gençlerden biri vardı, hatta benim eserlerimin birçoğunu ezberlemiş olmasıyla herkesi şaşırtmış biri olduğunu hatırlıyorum. İçinde onun da olduğu bir toplantıda gençlerle konuşurken *New York Times*'da okuduğum bir şeyden bahsetmiştim. Ve o, "Niçin *New York Times* okumaya gerek duyuyorsun ki?" diye sormuştu. Devrimin stratejik komutanlığı bu değildir. Siyasi olarak konuştuğumuzda bu, "düşman hakkında keşif yapmak" benzetmesiyle açıklanabilecek bir şey değildir. Bu durum, toplumda ve dünyadaki belli başlı olaylara yakından bakmak, farklı sınıf güçlerinin onları nasıl etkilediğini görmek ve onlar üzerinde çalışarak, stratejik hedefimizle ve stratejik hedefimize doğru ilerlemek için uygulamaya koyduğumuz stratejimizle ilişkisini görmek üzere neler yapmak gerektiğini belirlemekle ilgilidir. Bu durum, devrim saflarındaki en yeni kişiden, devrimin en deneyimli önderine kadar herkesin verili bir zamanda, yapabildikleri ölçüde ve düzeyde yapmak zorunda olduğu şeydir. Bireysel değil, kolektif sürecin bir parçası olarak ve daha kapsamlı katkı yapabilmek için düzeyin sürekli yükseltilmesi gerekiyor. Stratejik komutanlar konusunda vurgulamak istediğim çok önemli nokta budur: Stratejik komutanlık ne anlama gelir ve nasıl uygulanır ve buna nasıl yaklaşılması gerekir. Bu devrimi nasıl gerçek yapacağız, çelişkiler içinden geçmek için nasıl çalışacağız ve bugünden başlayarak geleceğe doğru devrimin sorunlarını nasıl çözeceğiz konularında düşünmek zorundayız. Zaman içinde her verili noktada, genel stratejimiz içinde tüm bu farklı toplumsal olayları, dünya olaylarını ve farklı sınıf güçlerinin bunlara ilişkin eylemlerini nasıl ele alacağız ve bunlar konusunda neler yapacağız?

Ve bu bağlamda komünizmin yeni sentezi, yeni komünizm ve BA'nın [Bob Avakian'ın] önderliği konusunda birkaç şey söylemek istiyorum. "Gerekliliği dünya çapında hissedilen komünist devrimin yeni dalgasının temeli ve dünya çapındaki devrimci mücadelenin can alıcı parçası olarak bu ülkede devrimi inşa etmenin en keskin ucu" - bunu bilerek, tekrarlanması gereken kutsal bir sözmüş [mantra] gibi okuyorum, ama bu, asla böyle anlaşılmalıdır ve ona asla böyle yaklaşılmamalıdır. Bunlar kulak ardı edilecek ya da dini zikir gibi arada sırada tekrarlanacak boş sözler değildir. Bunlar, her gün, her yerde, halkın tüm kesimleri içinde derinden anlaşılması gereken ve başarmak için kararlılıkla kavga edilmesi gereken şeylerdir. Ve temel olarak kendinize şunu sormalısınız: Bakın, komünizmin yeni sentezinin önemi nesnel olarak nedir? Önderliğin önemi nesnel olarak nedir? Ve bu durum, en sonunda "Yapıyorsak" cümlesini uygulamak demektir. ("Yapıyorsak" cümlesi aşağıdaki anlayışı ortaya koymak demektir: Bizler kendimizi komünist devrim hedefine göre var ediyorsak ve onun için aktif olarak propaganda yapıyorsak, o zaman BA'nın önderliğinin can alıcı rolünü

ve onun ortaya koyduğu komünizmin yeni sentezini tanıtmak ve yaygınlaştırmak kolaydır.) Burada, neyi anlatmak istediğimi gerçekten anlıyor musunuz? Bu yeni sentezin içinde neyin cisimleştiğini gerçekten anlıyor musunuz? Bu önderliğin neyi temsil ettiğini gerçekten anlıyor musunuz? Ve bu nedenle, yığınlar arasına gidip bunlar için mücadele ediyor musunuz, yani dini bir inançmış gibi değil de bundan çıkan bilimsel anlayışı yanınıza alarak mücadele ediyor musunuz? Halk yığınlarının bunu bilmesi çok büyük önem taşıyor, çünkü bu onların da bunu benimsemesi, kendilerinin de birer aktif savaşçı haline gelmesi ve genel kolektif devrim sürecinin birer parçası olarak aktif biçimde uygulaması için gereklidir.

Size önemli bir şey okumak istiyorum. Bunu hepimiz bir alıntı olarak aktarabiliriz, ancak bir kez daha belirtiyim, bunun anlamını derinden kavramak ve önemini anlamak için halkla birlikte mücadele etmek zorunludur. Aşağıdaki bölüm, 1 Haziran 2016 tarihli, **Devrimci Komünist Parti Merkez Komitesi'nin Altı Kararının** birincisinden bir alıntıdır. (Partinin adından sonra "ABD" yazar, ama ben sadece Devrimci Komünist Parti diyeceğim: ABD'ye hayır, ABD'ye hayır! Şimdi ciddileşelim, aslında ben bu konuda son derece ciddiyim, ama şimdilik bunu bir yana bırakıp devam edelim...) Şöyle yazıyor:

Bob Avakian'ın kendisinin vurguladığı gibi yeni sentez:

Komünizmin içinde bugüne kadarki gelişmesinde varlığını sürdüren kritik bir çelişkinin, onu temelinde bilimsel yöntem ve yaklaşımı ile komünizmin bunlara karşı duran yönleri arasındaki çelişkinin niteliksel çözümünü temsil eder ve onun cisimleşmiş halidir.

Ve:

Yeni sentezde en temel ve en önemli olan şey, komünizmin bilimsel bir yöntem ve yaklaşım olarak daha da geliştirilmesi ve sentezi olmasıdır. Genel olarak gerçekliğe yaklaşımda, özel olarak da tüm sömürü ve baskı sistem ve ilişkilerinin altüst edilmesi ve bunların tüm köklerinin sökülüp atılması ve komünist dünyaya ilerlemek için sürdürülen devrimci mücadeleye yaklaşımda bu bilimsel yöntemin daha tutarlı olarak uygulanmasıdır.

Şimdi bu önemli mi, yoksa önemsiz mi? Bu sizin neyi amaçladığınıza, neyi anladığınıza, bir kez daha söyleyelim, sorunun ne olduğu ve çözümün ne olduğunu anlamanıza bağlıdır. Bazen insanlar der ki, birini, bir din adamını gördüm, olumlu bir yorum yaptığını bir yerde

aktarmıştı, ancak tabii ki sözlerine biraz rahatsız edici bir yorumla başlaması gerekiyordu: BA'nın bu adanmışlığını anlamıyorum, ama söylemeliyim ki bu devrimci komünistler her yerdeler, her zaman her yerdeler. Keşke biz de onlar gibi olabilseydik. Onun sözcüklerinin yerine kendiminkileri koydum, şunu diyordu: Keşke biz de onlar gibi tutarlı ve daima mücadelenin içinde olabilseydik.

Eyvallah, anladık, işlerin dini boyutlarıyla ilgilenen sensin. Sen, bir tanrı icat etmenin, tapınmak için bir şeyi insanların üzerine yükseltmenin bir parçasısın. Bizim yaptığımız o değildir. Ama yine de rahatsız edici yorum yapma sırası şimdi bende demiyorum. Önemli olan, sen komünistlerin bütün sisteme karşı niçin belirli bir yöntem ve yaklaşımla ve gerçekten belirli bir çizgiyi izleyerek davranmalarını ve bizim kısaca "Beş Şeye Dur De" dediğimiz tüm farklı cephelerde tutarlı olarak savaşmayı nasıl kavriyorsun? Onlar neden bunu yapıyorlar ki? Kısacası, bu kişiler sorunlar ve çözümleri üzerine bilimsel bir anlayışa sahiptirler.

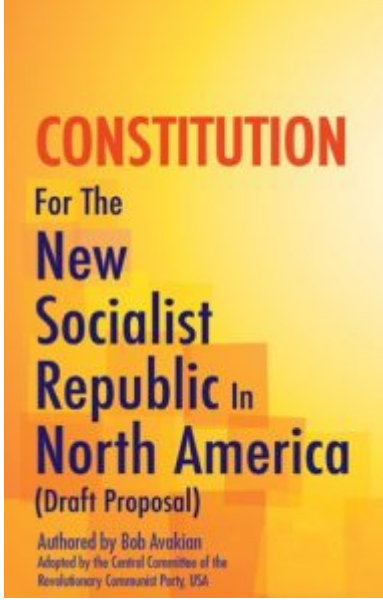
Peki, bu "inanç unsurlarının" -elbette bunlar dini değil, bilimsel inanç unsurları olmalıdır- bununla ne ilgisi var? Bu bizi bir kez daha "Yapıyorsak" cümlesine getirir. Öncelikle bu bilimin niteliksel olarak gelişmiş olduğu, başlangıcından günümüze kadar komünizm boyunca varlığını sürdürmüş olan can alıcı çelişkinin niteliksel bir çözümü olduğu doğru mudur ve sonra, bu önemli midir? Bu doğru mudur? Ve bu önemli midir? Bu soruların yanıtı evet ve evettir. Ama bu, insanların sonuç çıkaracağı ve halkla birlikte mücadeleye girişeceği temeldir. Bu insanlar için çok büyük öneme sahiptir: İnsanların neden içinde buldukları durumlara düştüklerini anlamalarında daha tutarlı bilimsel yaklaşımda bulunmaları ve özgürleştirici, kurtarıcı olan kökten farklı bir duruma geçmek için neler yapılması gerektiğini kavramaları için bu çok önemlidir. Buna din gibi ve dini zikir gibi yaklaşırsanız, öncelikle kimseyi ikna edemezsiniz; ayrıca daha da temelde, bunun gerçekten neyle ilgili olduğunun altını boşaltmış olursunuz. Burada tutkulu olmak bilimle ilgilidir, dinle değil.

Ve şimdi Altıncı Karar'ı ele almak istiyorum. Orada, bir boyutta BA'nın Parti'ye tabi olduğu, ama bir başka boyutta Parti'den daha önde olduğu ve bu ikinci özelliğin asli olduğu söylenmektedir. Bu bizi bir kez daha burada öne çıkan şeyin önemini ne olduğu sorusuna getirmektedir. Birinci Karar ile Altıncı Karar arasında birlik vardır. Yani Altı Kararın hepsi bir bütündür, ancak Birinci Karar ile Altıncı Karar arasında özel bir birlik vardır. Bu yeni sentez niye önemlidir? Bunu halka nasıl sunacağız? Çok kullanıldığı için biraz aşınmış ama hala geçerli olan bir benzetmeyle, Pasteur'ün ayağa kalkıp, "Ben, insanları kuduz hastalığının ortaya çıkardığı korkunçluklardan ve acılardan kurtaracak bir şey geliştirdim." dediğini ve insanlar ona, "Peki, ama bunu yapamazsın. Her zaman kuduz hastalığının var olacağını, insanların kuduza yakalanacağını herkes bilir. Bir köpek tarafından ya da vahşi bir hayvan tarafından ısırılırsan kuduz olursun. Sen neden bahsediyorsun?" dediğini düşünün.

Kuduzu tedavi edecek gerçek bir yol bulan bir kişiye karşı bu tavrın gösterildiğini düşünün. Öyle ki insanları kuduzun bütün korkunçluklarından koruyacak... Demek istediğim o ki, kuduz gerçekten korkunç bir şeydir. Buna karşı tutumun "Bu konuyu düşünmek bile istemiyorum" olduğunu düşünün. Ya da çiçek hastalığı aşısıyla ilgili olarak (ve insanlık tarihinde milyonlar çiçek hastalığından çok çekti ve öldü) ya da günümüzde antibiyotiklerle tedavi edilebilen vebayı düşünün; o da insanlık için büyük bir musibetti; bunlara karşı tedaviler bulunduğu insanların, "Bunları umursamıyorum, zaten bunlar konusunda yapabileceğin bir şey yok. Her zaman insanlar çiçek hastalığı geçirecektir. Bu normaldir. İnsanlığın doğasında vardır, insanlar çiçek hastalığına yakalanır ve senin bu konuda yapabileceğin bir şey yoktur. Bu nedenle senin bulduğunu söylediğin, çiçeği ya da kuduzu önleyen aşı hakkında bir şey öğrenmem gerekmiyor" dediğini düşünün. Ya da insanlığın başındaki bir baş musibet olan çocuk felcine karşı Salk aşısını düşünün. İnsanların, "Buna hiç önem vermiyorum. Adı Salk olan ve çocuk felci konusunda bir şeyler yapmış bu beyefendi hakkında neden bu kadar yaygara yapılıyor ki? Her zaman çocuk felci olacağını zaten herkes bilir. Bu işlerin doğasında vardır. Çocuklar suda yüzer ve çocuk felcine yakalanır, bu kadar basit işte. Bu konuda sen de hiçbir şey yapamazsın" dediğini, insanların böyle yaptığını düşünün... Günümüzde kafası aşular hakkında çeşitli ahmaklıklarla dolu insanlar olduğunu biliyorum. Bunların arasında daha iyisini bilmesi gerekenler bile var, ancak tıpta bu türden bir atılım yaşandığında tutumun bu olduğunu bir düşünün.

Evet, biz insanlık için bu çok korkunç hastalıklardan bile daha beter belalarla uğraşıyoruz. Ve biz onu tanıyoruz: O, kapitalizm-emperyalizmdir. Ve bunun bir çaresi var. Bu bir çeşit sihirli iksir değildir, ama buna bir çare var. Bundan çıkışın bir yolu var. Bu halk yığınları için önemli midir? Ciddiyetten uzak davranıp, sorumsuzca bunu yok sayabilir miyiz: "Bu insanlarda her zaman olacaktır... Toplum hep böyle olacaktır... İnsanlar hep böyle olacaktır... İnsanların doğası böyledir... Bu olabileceklerin en iyisidir" ya da "Bu iyi değil, ama bu konuda bir şey yapılamaz ki" diyebilir miyiz? Eğer karşımızdaki durum buysa, neden insanlık için bu korkunç hastalıklardan çok daha belalı olan bir şey hakkında konuşurken, neden halkla birlikte daha sabırlı ve girişken bir mücadele sürdürmeyelim ki? Belki de bu kadar kötü durumda olmayan yerlerden gelen insanlar vardır: Büyük insan yığınları henüz sorunun ne olduğunu bile bilmemektedir, sorun onları yakalamıştır ve bunun sonunda acı çekmektedirler, ama sorunun ne olduğunu bilmemektedirler. Bilirsiniz, yüzyıllar önce insanların ve günümüzde de dünyada bu durumda olan insanlar vardır. Kutsal kitapları öyle yazdığı için bu hastalıkların şeytani güçlerin işi olduğunu ya da buna benzer şeyleri düşünürler. Ya da dini önderleri onlara böyle söylemiştir. Cahillik bin bir çeşit yolla, insanlara dayattığı ve altında yaşamaya zorlandıkları sistemin sonucu olarak karşılaştıkları en kötü yaşam koşullarını daha da zorlaştırmaktadır. Çevremizde halk yığınları bu korkunç acıları çekmeye devam etmekte ve en kötüsü başlarına gelenlerin neden olduğunu

anlayamamaktadırlar. Daha da kötüsü, kandırılarak yaşadıkları bu korkunçlukların üzerine kendilerini suçlamaya yönlendirilmektedirler.

Onlara bizim götürmek zorunda olduklarımız önemli midir? İnsanlığı bu belalardan kurtarmak için sihirli bir çözüm ya da sallanıverecek bir sihirbaz asası olmadığını, uzun bir mücadele yolu olduğunu söylemek önemli midir? *Yeni Sosyalist Cumhuriyetin Anayasası*, devrime stratejik yaklaşım ya da bir ülkedeki mücadele ile dünya çapında mücadelenin ilişkisini anlamak halk için önemli mi? Halk için “Beş Durdur” içindeki birbirinden farklı konuların nasıl ilişkili olduğunu ve sistemin temel devindirici güçleriyle ne ilgisi olduğunu anlamak ya da her türlü baskıyı ortadan kaldırmak için bunların hepsinin birlikte tek bir mücadele olarak sürdürülmesi önemli mi? Sadece bu ülkede değil, tüm dünya halkları için bunlar önemli mi? Yanıtlanması gereken soru budur ve bunun bir yanıtı var. Bu çok önemlidir ve insanlar dışarı çıkmalı ve bu bilimsel anlayışın temelinden başka olamayacak bir zeminde mücadele etmelidir. Herhangi bir zorluk ya da başkalarının onlara kuralları dayatması karşısında teslim olmalarına yol açacak bir dini yaklaşımla mücadele edemezler. Buna karşı milliyetçi muhalefet çok olacaktır, yani buna en çok gereksinimi olanlar bile muhalefet edecektir. “Beyaz adamın ardından gitmek istemiyorum, sadece Siyahi bir önderin ardından yürürüm” ya da benzer şeyler duyulacaktır. Ve insanlara şu söylenmelidir: “Bakın, anlamıyorsunuz: Bizim asla böyle bir önderliğimiz olmadı. Bu, günümüze kadar hiç sahip olmadığımız bir şeydir.” Korkunç bir hastalığınız varsa bunu belki tedavi edebilecek bir doktora gitmelisiniz. Ve bu doktor o milliyetten ya da bu cinsiyetten olursa, ne yapalım, varsın olsun.

Soru şudur: Halkın neden olduğunu anlayamadan karşılaştığı o korkunçlukları, belaları sona erdirecek bir çözüm bulacak mıyız? Halka bunu söyleyerek gitmemiz gereklidir. Bu durum,

bugüne kadar yaptığımız şeylerin dışında bir şeydir; yaptıklarımızdan kat be kat ötede bir şeydir. Komünizmin bu yeni sentezinin, bu bilimsel yaklaşımın, Birinci Karar ve Altıncı Karar asarında yoğunlaşmış olan şeylerin önemi, bu ülkede devrimi inşa etmenin keskin ucunu yaratmak için mücadele etmek olduğu kadar dünya çapında halkın kendi kurtuluşu için mücadeleye girişmesi için gereken şeydir; bu nedenle kendimizi bu temele oturtuyoruz. Ve bunu yaparsak, daha sonra “Yapıyorsak” cümlesi gündeme gelir: Sorunun ne olduğu ve çözümün ne olduğunu biliyorsak; bunların ne anlama geldiğini, bizlerin neyi amaçladığını biliyorsak, bunlar için dışarı çıkmak ve kavga etmek de zor olmayacaktır.

Hemen önümüzde duran büyük zorluk açısından da bunlar can alıcı öneme sahiptir. Bu zorluk hep var olmuştur, ama günümüzde çok vahim hale gelmiştir: Yeni komünizm temelinde gerçek devrimci bir öncüyü oluşturmak. Gerçekten karşımızda duran çelişki ve büyük zorluk budur. Bize gereken yaşayan, akan Ohio nehridir; yani bizim tarif ettiğimiz gibi insanların devrime ilk bağlanmadan başlayarak ileriye doğru atılması sürecidir. Bu süreç içinde, insanlar mücadele ve çelişkilerin içinden geçer, bazen geriler, ardından yeniden ileri giderek bu devrimin öncüsünün bir parçası haline gelir. Yeni komünizm temelinde ve onun önümüze açtığı çevrede oraya doğru ilerlemenin ve başka bir yöne değil, yalnız oraya ilerlemenin yollarını açma temelinde sıradan yığınlardan, özellikle gençlerden fakat öğrencilerden ve aydınlardan ve toplumun diğer kesimlerinden de yeni güçlerin öne çıkmasına ve partiye kazanılmasına gereksinim duyuyoruz.

Bu nedenle, ele almak istediğim son konu, verili bir anda bir yanda yeni güçleri kazanmak, öte yanda Parti içinde Kültür Devrimini sürdürmek arasındaki karşılıklı ilişkidir, ya da isterseniz buna olumlu sinerji diyebilirsiniz. Bu durum, gerçekten ve tam anlamıyla öncü olmak için gereken köklü dönüşümleri başarmak için vahim koşullarda ortaya çıkan ve gerçek bir devrimi başarmak için tekrar tekrar ortaya çıkacak olan zorluklarla başa çıkmak demektir. Bir kez hatırlayalım, dünya çapında komünizmin kurulması ile insanlığın kurtuluşundan daha ufak bir amacı öne çıkarmakla mücadele etmek demektir.

Bu çelişkili ilişkiyi doğru ele almak zorundayız. Bu partiyi devrimcileştirmek için esas yolun, yeni komünizm temelinde yeni güçleri kazanmak olduğunu ve bundan başka ve daha küçük bir amacı gözetmemek olduğunu doğru biçimde belirlemiş bulunuyoruz. Ve bunu stratejik hedef olarak anlamamız gerektiğini, fakat aynı zamanda, hem şimdi hem de yakın gelecekte atılımlar yapmak ve bunları sürdürmek için bütün bunların gerektiğini anlamalıyız. Aynı zamanda Parti içindeki mücadeleyi de ileriye doğru sürdürmeliyiz, çünkü verili herhangi bir anda, yeni güçlerin yeni komünizm temelindeki olumlu katkıları (söz gelimi), devam eden Kültür Devrimi gerçekten Partinin kökten dönüşümüne ve daha kapsamlı ve gerçekten gereken öncü haline gelmesine yardımcı olmaktadır. Şimdi nesnel durumda karşımızda olan her şey, faşist rejim ve örgütlenip üzerimize salınan faşist güçler ile devlet iktidarını

ellerinde tutanlar, doğal olarak çelişki içindedir, ama büyük ölçüde ellerinde tutanların da içinde olduğu her şeye karşı gerçek bir sınav veriyoruz. Ve bu korkunç şeyler, daha da korkunç şeylerin olmasını yaklaşıyor. Bunların hepsi bir tarafta duruyor. Diğer tarafta sorunun ve çözümünün temel anlayışı ve bununla diyalektik olarak bağı içinde devrimin gerekliliği var. Kutup Yıldızı olan bizler, her acil mücadelede ve olayların her aşamasında, bugünkü olaylarda da sürekli olarak bunun kılavuzluğuyla ilerleriz. Yani bu çelişkiyi doğru ele almak zorundayız. Ancak bunun başa çıkmak için mücadele etmemiz gereken gerçek bir zorluk olduğunu iyi anlamalıyız. Ne olurlarsa olsun ile var olan acil görevlerin altına gömülü ikincil bir şeymiş gibi davranamayız. Mao'nun söylediği gibi, pek çok şey yapılması için bizleri çağırıyor. Ele almamız ve omuzlamamız gereken çok sayıda acil görev ve sorumluluk var, çünkü bizim bunu yapabilecek temelimiz var ve kelimenin tam anlamıyla bunları yapacak bizden başka kimse yok. Bir kez daha bizim daha insani bir doğamız olduğu için değil, yeni sentez aracılığı ile bilimsel yöntem ve yaklaşımımız olduğu için bu böyledir. Yani bizim tüm bu acil sorunlarla başa çıkmamız gerekiyor, ama aynı zamanda ve bununla diyalektik olarak bağlı olan ve bunları karşılıklı olarak olumlu ya da olumsuz yönde etkileyecek olan Parti'ye yeni güçler kazanma sorunumuz var. Bu aktif bir süreçtir, yani üzerinde sürekli ve tutarlı olarak çalışmamız gereken bu aktif görevi yerine getirirken aynı zamanda bu hattı ve yalnız bu hattı izlememiz gerekir. Bu hattı izlemekte ısrarlı olmalıyız ve yalnız bu hattı model almalıyız. İyi çözümlememiz gereken bir çelişkidir bu, çünkü konuşmamız gereken her şey üzerine konuşabiliriz, karşımıza çıkan zorlukları nasıl aşabileceğimizi belirleyebiliriz, hatta bunları hangi sırayla ele alacağımızı da konuşabiliriz. Sürekli olarak bir korkunçluğun arkasından daha kötü bir başkasını önümüze getiren bu sisteme bir çözüm bulacak noktaya gelinceye kadar bu meydan okumaları aşmak için her türden zorluğun karmaşıklığı ve zorluğu içinde bize yol gösterecek bilimsel temel ve yöntem gerekir. Bu zorluklar arasında, mutlaka önümüze çıkacak olan baskıların meydan okuması da olacaktır ve bunları aşmak için aynı bilimsel temel ve yöntem gereklidir.

Bu nedenle sözlerime son verirken bir kez daha vurgulamak isterim: Bu durum, başka hiçbir şeyle ve daha azıyla değil, fakat yalnızca yeni komünizm temeli üstünde yükselen ve bunun kaçınılmaz olarak önümüze getireceği tüm çelişki ve mücadeleler içinde gerçekten ve giderek artan ölçüde daha kapsamlı hale gelen bir parti ile olmak zorundadır.